

Sygn. akt I C 774/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : Milena Bartłomiejczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa T. Ś.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w (...) Spółce Akcyjnej w Ł. j

o zapłatę i rentę

1. zasądza od pozwanych Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powódki T. Ś. kwoty:

a. 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 października 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia;

b. 3.429,00 zł (trzy tysiące czterysta dwadzieścia dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 15 października 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby w okresie od 27 września 2010 roku do dnia 9 grudnia 2010 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 października 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty ,

c. po 285,00 zł (dwieście osiemdziesiąt pięć złotych) miesięcznie tytułem renty na zwiększone potrzeby płatnej od 10 grudnia 2010 roku i na przyszłość płatnych do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności;

z tym zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego z obowiązku zapłaty,

2. zasądza od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. na rzecz powódki T. Ś. kwotę odsetek ustawowych liczonych od kwoty 13.429,00 zł (trzynaście tysięcy czterysta dwadzieścia dziewięć złotych) od dnia 6 września 2013 roku do 14 października 2013 roku:

3. oddala powództwo w pozostałej części;

4. zasądza od pozwanych Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powódki T. Ś. 4.372,77 zł (cztery tysiące trzysta siedemdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w części;

5. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi solidarnie od pozwanych Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwotę 2.997,04 zł (dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa;

6. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych o oddalonej części powództwa.

Sygn. akt I C 774/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 26 września 2013 roku T. Ś. reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem wniosła o zasądzenie na swoją rzecz solidarnie od Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. i od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, kwoty 5.190 zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres 74 dni od dnia wypadku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 września 2013 roku do dnia zapłaty, kwoty 285 zł miesięcznie tytułem renty na zwiększone potrzeby płatnej od 10 grudnia 2010 roku i na przyszłość płatnych do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego. Nadto powódka wniosła o zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości. W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 26 września 2010 roku powódka potknęła się o wystającą nierówność na stopniach schodów stanowiących przejście między blokami nr 309 i 310 przy ulicy (...) boiskiem do bloków nr 312 i 313 przy ulicy (...) następnie przewróciła się na betonowy chodnik. Miejsce upadku powódki nie było prawidłowo zabezpieczone. W wyniku upadku powódka doznała złamania nadgarstka, złamania kości nosa, rozcięcia brody, urazu głowy z krwawieniem podpajęczynówkowym, krwiaków okularowych, pęknięcia przewodów słuchowych, krwawienia z przewodów słuchowych i nosowych. W związku z wypadkiem zwiększyły się potrzeby powódki obejmujące koszt opieki osób trzecich i koszty leczenia. Jako podstawę ustalenia kosztów opieki przyjęto stawkę na poziomie 9,50 zł obowiązującą w PKPS w Ł.. Powódka skutki wypadku odczuwa do chwili obecnej. Pozwani wezwani do zapłaty do chwili obecnej nie wypłacili na rzecz powódki żadnego świadczenia.

/pozew k. 2-7/

Postanowieniem z dnia 7 października 2013 roku Sąd zwolnił powódkę od kosztów sądowych w całości.

/postanowienie k. 36/

W odpowiedzi na pozew z dnia 31 października 2013 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) w Ł. reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem wniosła o oddalenie powództwa wobec niej oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności za wypadek powódki wskazując posiada polisę ubezpieczeniową nr (...) u pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł.. Nadto podał, iż pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. decyzją z dnia 16 października 2013 roku przyznał na rzecz powódki świadczenie w kwocie 8.166 zł w tym kwotę 7.200 z tytułu zadośćuczynienia oraz kwotę 966 zł tytułem zwrotu kosztów opieki. W jego ocenie wypłacona powódce kwota zadośćuczynienia uwzględnia rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy, stopień natężenia cierpień fizycznych i psychicznych, pobyt w szpitalu i przebyte zabiegi i szereg innych jeszcze czynników. Pełnomocnik zakwestionował zakres urazów doznanych przez powódkę.

/odpowiedź na pozew k. 38-39/

W odpowiedzi na pozew z dnia 31 października 2013 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności wskazując, że wypłacone powódce zadośćuczynienie jest adekwatne w stosunku do poniesionych przez nią cierpień fizycznych i

psychicznych wynikających z wypadku. Żądanie w zakresie zasądzenie skapitalizowanej renty oraz renty na przyszłość pozwany uznał za nieudowodnione. Nadto zakwestionował wysokość stawki 9,50 zł wskazując, że jest to stawka odnosząca się do osób zawodowo zajmujących się sprawowaniem opieki i tym samym powoduje nieuzasadniony wzrost kosztów opieki skoro te opiekę sprawowały osoby najbliższe a nie opiekunka czy pielęgniarka.

/odpowiedź na pozew k. 45, 45 odwrot/

W piśmie procesowym z dnia 21 listopada 2016 roku pełnomocnik powódki rozszerzył żądanie pozwu w zakresie zadośćuczynienia o kwotę 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 września 2013 roku do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie podtrzymał żądanie pozwu.

/pismo procesowe k. 284/

Na rozprawie w dniu 22 marca 2017 roku na której nastąpiło zamknięcie rozprawy pełnomocnik powódki popierał powództwo i wnosił o zasądzenie kosztów procesu. Pełnomocnik pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. nie uznał powództwa i wnosił o jego oddalenie. Pełnomocnik pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) nie stawił się – zawiadomienie doręczone

/protokół rozprawy z dnia 22 marca 2017 roku – zapis na płycie CD k. 312 adnotacja 00:04:29-00:12:17, 00:00:22-00:01:44/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 września 2010 roku T. Ś. przewróciła się na betonowy chodnik po tym jak idąc przejściem prowadzącym przez schody znajdującym się pomiędzy blokami nr 309 i 3010 przy ulicy (...) w Ł. zaważła nogą o nierówność znajdującą się na jednym z tych stopni.

/zeznania powódki protokół rozprawy z dnia 21 listopada 2016 roku – zapis na płycie CD k. 283 adnotacja 00:10:5700:25:02, zdjęcia k. 28-33/

Schody te były w złym stanie, były zniszczone, wystawały z nich cegły, o które można było zahaczyć obcasem, było pełno odłamków gruzu i dziur.

/zeznania świadka M. A. k. 106-107, zeznania powódki protokół rozprawy z dnia 21 listopada 2016 roku – zapis na płycie CD k. 283 adnotacja 00:10:5700:25:02, zdjęcia k. 28-33/

Po zdarzeniu powódka udała się do domu. Powódka miała spuchnięty nos, z którego leciała krew. Krew powódce leciała też z uszu. Po przyjeździe do domu powódka zadzwoniła do M. A. mieszkającej dwa bloki dalej i powiedziała, jej o wypadku. Wtedy M. A. wraz z synem przyszła do powódki. M. A. zaprowadziła powódkę do punktu doraźnej pomocy znajdującego się przy ulicy (...) w Ł.. Tam zalecono powódce udanie się na pogotowie.

/zeznania świadka M. A. k. 106-107, zeznania powódki protokół rozprawy z dnia 21 listopada 2016 roku – zapis na płycie CD k. 283 adnotacja 00:10:5700:25:02/

W dniu zdarzenia zgodnie z zaleceniem powódka była konsultowana w Wojewódzkim Szpitalu (...) w Z. przez lekarza neurochirurga, który nie stwierdził podstaw do leczenie neurochirurgicznego. Następnie powódka w okresie od dnia 27 września do dnia 5 października 2010 roku była hospitalizowana na Oddziale Laryngologii Szpitala Wojewódzkiego im. (...) w Ł.. Powódka była konsultowana chirurgicznie, neurologicznie i neurochirurgicznie. U powódki rozpoznano stan po urazie twarzoczaszki, krwawienie z przewodów słuchowych zewnętrznych i krwawienie podpajęczynówkowe. Następnie w okresie od 5 października do 13 października 2010 roku powódka była hospitalizowana na Oddziale Neurologicznym Szpitala (...) w Ł. gdzie rozpoznano uraz głowy z krwawieniem podpajęczynówkowym oraz niedokrwistość normocytarną. U powódki zastosowano wówczas leczenie zachowawcze a przy wypisie zalecono m.in. kontrole Tk głowy za 4 tygodnie oraz reżim łóżkowy przez okres miesiąca. Od dnia 25 października 2010 roku

powódka kontynuowała leczenie neurologiczne w Miejskiej Przychodni (...) w Ł.. Z kolei w dniu 31 października 2010 roku powódka zgłosiła się na konsultację ortopedyczną. Badający powódkę lekarz stwierdził odłamanie drobnego fragmentu kości łódeczkowatej ręki lewej którą unieruchomiono opatrunkiem gipsowym na okres 6 tygodni i zalecono powódce dalszą opiekę w (...). Gips zdjęto powódce w dniu 26 listopada 2010 roku. Kontrolne zdjęcia rtg wykazały zrost złamania.

/bezsporne/

Rozpoznanie złamania fragmentu kości łódeczkowatej lewego nadgarstka było opóźnione o 4 tygodnie ze względu na wielomiejscowy charakter doznanych obrażeń i maskujący wpływ doznań bólowych płynących z okolic głowy i twarzoczaszki. Po ustaleniu diagnozy zastosowano typowe czterotygodniowe unieruchomienie kończyny w gipsie i dalsze postępowanie usprawniające.

/opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i chirurgii urazowej A. W. k. 111-113/

Powódka po wypadku nie leczyła się psychiatrycznie, nie przechodziła również rehabilitacji.

/opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu psychiatrii I. B. k. 172-176, opinia biegłego sądowego z zakresu fizjoterapii A. Ł. k. 146-148/

Po wyjściu ze Szpitala (...) w Ł. powódka zgodnie z zaleceniem lekarskim leżała w łóżku cały miesiąc. Powódką opiekowała się wówczas M. A. z synem. Pomoc polegała na wykonywaniu czynności życia codziennego tzn. myciu powódki, sprzątaniu, gotowaniu. Pomoc ta trwała intensywnie przez miesiąc potem stopniowo zakres opieki zmniejszył się.

/zeznania świadka M. A. k. 106-107, zeznania powódki protokół rozprawy z dnia 21 listopada 2016 roku – zapis na płycie CD k. 283 adnotacja 00:10:5700:25:02/

Powódka po wypadku przyjmowała lek Nootropil. Koszt leczenia w dawce 2400 mg/dobę wynosił około 30 zł miesięcznie. W dawce 1200 mg/dobę koszt wynosił około 15 zł w skali miesiąca.

/opinia biegłego z zakresu neurologii J. Z. k. 167-168/

Powódka po wypadku nie przyjmowała leków psychotropowych ani uspokajających.

Obecnie zażywa lek wspomagający pamięć, którego koszt wynosi około 50 zł.

/opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu psychiatrii I. B. k. 172-176/

Na skutek wypadku z dnia 26 września 2010 roku powódka w zakresie narządów ruchu doznała odłamania drobnego fragmentu kości łódeczkowatej lewego nadgarstka. Ponadto doznała urazu głowy z krwawieniem podpajęczynówkowym, urazu twarzoczaszki z raną okolicy podbródkowej i złamaniem kości nosa, krwawienia z przewodów słuchowych zewnętrznych.

/opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i chirurgii urazowej A. W. k. 111-113, opinia biegłego sądowego z zakresu fizjoterapii A. Ł. k. 146-148, opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii J. Z. k. 167-168, opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu psychiatrii I. B. k. 172-176, opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu laryngologii i audiologii S. K. k. 195-200 wraz z opinią uzupełniającą pisemną nr 1 k. 223-225 i opinią pisemną uzupełniającą nr 2 k. 289-290/

Przebyty uraz głowy skutkował długotrwałymi zawrotami głowy pochodzenia ośrodkowego.

/opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu laryngologii i audiologii S. K. k. 195-200 wraz z opinią uzupełniającą pisemną nr 1 k. 223-225 i opinią pisemną uzupełniającą nr 2 k. 289-290/

Bezpośrednio po urazie w następstwie unieruchomienia i towarzyszących temu dolegliwości bólowych wystąpiły u powódki zaburzenia adaptacyjne.

/opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu psychiatrii I. B. k. 172-176/

Na skutek przedmiotowego zdarzenia nie doszło u powódki do pourazowego uszkodzenia ucha zewnętrznego, środkowego ani wewnętrznego.

/opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu laryngologii i audylogii S. K. k. 195-200 wraz z opinią uzupełniającą pisemną nr 1 k. 223-225 i opinią pisemną uzupełniającą nr 2 k. 289-290/

Z ortopedycznego punktu widzenia uszczerbek na zdrowiu powódki po zdarzeniu z dnia 26 września 2010 roku w zakresie narządów ruchu wynosi 0%.

Badaniem przedmiotowym nie stwierdzono bowiem u powódki żadnych ograniczeń ruchomości lewego nadgarstka. Gips był zdjęty w dniu 26 listopada 2010 roku czyli po upływie ośmiu tygodni od zdarzenia. Później zastosowano leczenie usprawniające. Z dokumentacji nie wynika, że u powódki po upływie pół roku od wypadku mogło się jeszcze utrzymywać ograniczenie ruchów w tym stawie. W związku z tym brak jest podstaw do stwierdzenia, że u powódki mógł występować długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

Z ortopedycznego punktu widzenia zakres cierpień fizycznych i psychicznych powódki był umiarkowany. Jest to związane z doznawanym bólem, pozostawianiem przez cztery tygodnie w ciężkim i niewygodnym unieruchomieniu gipsowym, wykonywaniem zabiegów i ćwiczeń usprawniających, ograniczeniami w sprawności. Największe dolegliwości bólowe spowodowane urazem i wymagające systematycznego stosowania leków trwały przez okres pierwszych dwóch miesięcy po upadku.

Z ortopedycznego punktu widzenia powódka wymagała częściowej pomocy osób trzecich przez okres ok. 2 miesięcy po zdarzeniu w ciągu około 2 godzin. Obejmuje to czas odczuwania przez powódkę największych dolegliwości będących skutkiem doznanych obrażeń i okres pozostawiania lewej kończyny górnej w opatrunku gipsowym, zanim nie nastąpił powrót dostatecznej sprawności. Dotyczyło to początkowo pomocy w niektórych czynnościach higienicznych, ubieraniu się, później wyręczania lub pomocy praktycznie we wszystkich czynnościach związanych z koniecznością forsowniejszego użycia tylko lewej lub jednocześnie obu kończyn górnych. W chwili obecnej u powódki ze względu na doznane w dniu 26.09.2010 r. obrażenia narządów ruchu już nie występuje potrzeba pomocy osób trzecich w wykonywaniu codziennych czynności.

Rokowania na przyszłość powódki z ortopedycznego punktu widzenia są dobre. Powódka odzyskała prawidłowy zakres ruchomości lewego stawu nadgarstkowego. Z dostępnego opisu wynika, że złamanie miało postać odłamania drobnego fragmentu kostnego. W takich przypadkach prawdopodobieństwo powstania pourazowych zmian zwyrodnieniowych w stawie nadgarstkowym jest znikome. Potwierdza to wynik obecnego badania przedmiotowego i okres czasu, jaki upłynął od zdarzenia, Poczucie pogorszenia sprawności i subiektywny wielomiejscowy zespół bólowy mogą być również związane z objawami zespołu depresyjnego.

Nadto z punktu widzenia ortopedycznego w okresie systematycznego przyjmowania leków przeciwbólowych w większych ilościach w ciągu pierwszych dwóch miesięcy ich koszt mógł zamknąć się w kwocie do ok. 20 zł miesięcznie. Później ich koszt mógł stopniowo ograniczyć się do kwoty ok. 10 zł miesięcznie i trwał przez dalsze dwa miesiące.

Z punktu widzenia ortopedycznego u powódki obecnie już nie istnieją wskazania do stosowania farmakoterapii i do kontynuowania leczenia usprawniającego po przebytych złamaniu kości łódeczkowatej lewego nadgarstka.

/opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i chirurgii urazowej A. W. k. 111-113/

Z fizjoterapeutycznego punktu widzenia powódka wymagała pomocy osób trzecich w zakresie czynności samoobsługowych i czynności dnia codziennego w okresie około 2 miesięcy od zdarzenia w wymiarze około 3 godzin

dziennie. Obecnie powódka wymaga pomocy w wybranych czynnościach dnia codziennego jak sprzątanie domu, cięższe zakupy w wymiarze około 1 godziny dziennie.

Z punktu widzenia fizjoterapeutycznego zakres cierpień fizycznych i psychicznych powódki w okresie pierwszych dwóch miesięcy od zdarzenia był średni i związany był głównie z koniecznością przebywania w łóżku i dolegliwościami bólowymi. Po tym czasie zakres cierpień utrzymywał się na poziomie umiarkowanym i wynikał m.in. z utrzymujących się dolegliwości bólowych i zawrotów głowy.

Z fizjoterapeutycznego punktu widzenia u powódki nie występowały zwiększone potrzeby bowiem nie przechodziła ona procesu rehabilitacji.

Z fizjoterapeutycznego punktu widzenia rokowania na przyszłość są raczej dobre. Istniejące ograniczenia ruchomości w zakresie narządu ruchu są nieznaczne i nie wpływają na możliwości funkcjonalne powódki. Konsekwencji utrzymujących się zawrotów głowy (m.in. chwiejny chód) powinny częściowo ustąpić pod wpływem prawidłowo prowadzonej terapii.

/opinia biegłego sądowego z zakresu fizjoterapii A. Ł. k. 146-148/

Z punktu widzenia neurologicznego cierpienia fizyczne powódki były mierne co wynika z faktu, iż w dokumentacji leczenia neurologicznego nie opisywano istotnych dolegliwości.

Z przyczyn neurologicznych poza okresem bezpośrednio po urazie do około miesiąca powódka nie wymagała pomocy innych osób w celu zaspakajania swoich potrzeb życiowych.

Rokowanie powódki z neurologicznego punktu widzenia jest dobre.

/opinia pisemna biegłego z zakresu neurologii J. Z. k. 168-169/

Z psychiatrycznego punktu widzenia powódka nie doznała długotrwałego ani trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Z psychiatrycznego punktu widzenia rozmiar cierpień powódki był umiarkowany. Początkowo przyjmowała duże dawki środków przeciwbólowych potem stopniowo minimalizowała dawki, czuła się lepiej i stopniowo odzyskała sprawność.

Z psychiatrycznego punktu widzenia powódka ze względu na dolegliwości bólowe, unieruchomienie wymagała wsparcia psychicznego i pomocy osób trzecich w zakresie samoobsługi przez okres około 2 miesięcy początkowo 5 godzin dziennie potem stopniowo do 2-3 godzin.

Z psychiatrycznego punktu widzenia rokowania na przyszłość powódki są umiarkowane ale uwarunkowane biologicznie a nie związane z wypadkiem.

W chwili obecnej u powódki nie występują zaburzenia adaptacyjne związane z wypadkiem.

/opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu psychiatrii I. B. k. 172-176/

Z punktu widzenia laryngologicznego powódka wskutek wypadku z dnia 26 września 2010 roku nie doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu a jedynie długotrwały uszczerbek na zdrowiu, który wynosi 7 %, w tym 2% z tytułu uszkodzenia nosa występującego pod postacią niewielkiego złamania kości nosowej po stronie prawej bez przemieszczenia bez zaburzeń oddychania i powonienia i 5% z tytułu zaburzeń adaptacyjnych będących następstwem urazów w których nie doszło do trwałych uszkodzeń OUN. Długotrwałe zawroty głowy i bóle głowy są głównym objawem klinicznym tzw. pourazowego zespołu podmiotowego (czyli cerebrasteni pourazowej zwanej też nerwicą pourazową).

Zawroty głowy u powódki nie są spowodowane pourazowym uszkodzeniem błędnika i nie ma podstaw z punktu widzenia laryngologicznego do przyznania długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z powyższego tytułu według poz 48 b tabeli uszczerbków stanowiącej załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania - Dz.U.2002.234.1974 ze zm.) gdzie mowa jest o uszkodzeniu części statycznej ucha wewnętrznego (tj. błędnika).

Obustronne odbiorcze uszkodzenie słuchu typu odbiorczego niewielkiego stopnia mieści się w zakresie fizjologicznego ubytku słuchu uwarunkowanego wiekiem powódki. Aktualnie biorąc pod uwagę stan słuchu w 2016r (tj. 6 lat po przedmiotowym zdarzeniu) trwały uszczerbek na zdrowiu z tytułu upośledzenia ostrości słuchu (niezależnie od przyczyny) wynosi 5%. Jednak z punktu widzenia laryngologicznego brak jest związku przyczynowego pomiędzy stwierdzonym niewielkiego stopnia upośledzeniem słuchu a skutkami przebytego urazu głowy. Po wypadku u powódki przeprowadzone badanie TK głowy nie wykazało bowiem zmian strukturalnych i pourazowych w zakresie kości pokrywy czaszki i obu piramid gdzie znajduje się ucho środkowe i ucho wewnętrzne. Skoro zatem u powódki na skutek wypadku nie doszło do uszkodzenia ucha środkowego i wewnętrznego stwierdzone obustronne odbiorcze upośledzenie słuchu powstało z przyczyn samoistnych to jest z fizjologicznego procesu starzenia się narządu słuchu a nie pourazowych zwłaszcza, że ubytek słuchu u powódki potwierdza wcześniejsze badanie AT z marca 2010 roku. Stwierdzony ubytek słuchu istniał przed zdarzeniem z dnia 26 września 2010 roku i nie uległ istotnemu pogorszeniu po wypadku.

Z laryngologicznego punktu widzenia cierpienia fizyczne i psychiczne powódki były stopnia umiarkowanego i związane były z dolegliwościami bólowymi, unieruchomieniem w łóżku i pobytem w szpitalu.

Z punktu widzenia laryngologicznego powódka nie wymagała opieki osób trzecich.

Rokowania na przyszłość z laryngologicznego punktu widzenia co do stanu zdrowia powódki są dobre. W zakresie laryngologicznym słuch u powódki jest wydolny społecznie. Nie stwierdza się zmian strukturalnych i morfologicznych w zakresie ucha zewnętrznego i środkowego. Zawroty głowy nie są spowodowane dekompensacją obwodowego narządu przedsionkowego a złamanie kości nosa wygoiło się bez powikłań.

/opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu laryngologii i audiologii S. K. k. 195-200 wraz z opinią uzupełniającą pisemną nr 1 k. 223-225 i opinią pisemną uzupełniającą nr 2 k. 289-290/

U powódki przed wypadkiem występował obustronny niedosłuch odbiorczy. Porównując stan słuchu u powódki w zakresie pasma mowy w okresie przed i po przedmiotowym zdarzeniu nie stwierdza się aby ostrość słuchu uległa istotnej zmianie. Wartość progu słuchu u powódki jest na poziomie fizjologicznym dla wieku powódki

/opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu laryngologii i audiologii S. K. k. 195-200 wraz z opinią uzupełniającą pisemną nr 1 k. 223-225 i opinią pisemną uzupełniającą nr 2 k. 289-290/

Powódka zmieniła się po wypadku, w chwili obecnej nie jest już tą samą osobą. Przed wypadkiem powódka była samodzielną, energiczną osobą. Obecnie powódka jest osobą powolną i nie radzącą sobie z czynnościami życia codziennego. Powódka odczuwa lęk gdy musi przejść po schodach a jeżeli nie ma barierki nie wejdzie ani nie zejdzie po schodach.

/zeznania świadka M. A. k. 106-107, zeznania powódki protokół rozprawy z dnia 21 listopada 2016 roku – zapis na płycie CD k. 283 adnotacja 00:10:5700:25:02/

W maju 2013 r. powódka doznała złamania szyjki lewej kości ramiennej. Uraz ten nie pozostaje w uchwytym związku przyczynowym z przedmiotowym zdarzeniem.

/opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i chirurgii urazowej A. W. k. 111-113/

Do zdarzenia z dnia 26 września 2010 roku doszło na terenie znajdującym się w zarządzie pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł., która posiadała umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł..

/bezsporne/

Pismem z dnia 5 sierpnia 2013 roku powódka reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata A. P. zgłosiła szkodę pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. wzywając ją do zapłaty na rzecz powódki kwoty 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia, 3.000 zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres 30 dni od dnia wypadku, kwoty 2.190 zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za dalsze 44 dni oraz kwoty 285 zł tytułem miesięcznej renty na zwiększone potrzeby płatnej od 10 grudnia 2010 roku na przyszłość w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

/pismo z dnia 5 sierpnia 2013 roku k. 16-17/

Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) w Ł. po otrzymaniu powyższego zgłoszenia szkody przekazała je celem dalszego rozpatrzenia swojemu ubezpieczycielowi to jest (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł..

/bezsporne, w tym pismo SM. Im. B. C. z dnia 9 sierpnia 2013 roku k. 12/

Decyzją z dnia 14 października 2013 roku (...) Spółka Akcyjna w siedzibą w Ł. uznało tylko część żądania powódki.

/decyzja z dnia 14 października 2013 roku k. 42/

Stawka za usługi opiekuńcze z pomocy społecznej na terenie miasta Ł. wynosi 9,50 zł.

/bezsporne/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy – tj. dokumentacji medycznej powódki, jak również w oparciu dowód z przesłuchania powódki i zeznania świadka M. A.. Dokumenty złożone do akt nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a w ocenie Sądu nie było podstaw, by poddawać w wątpliwość okoliczności faktyczne wynikające z ich treści. Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że dowody z tych dokumentów tworzą spójny, nie budzący wątpliwości w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a przez to w pełni zasługujący na wiarę materiał dowodowy.

W zakresie ustaleń faktycznych odnośnie skutków zdarzenia z dnia 26 września 2010 roku dla zdrowia powódki, w szczególności doznanego uszczerbku na zdrowiu Sąd w głównej mierze oparł się na pisemnej opinii biegłych z zakresu ortopedii, fizjoterapii, neurologii, psychiatrii i laryngologii.

Wnioski biegłych zostały należycie uzasadnione z punktu widzenia argumentacji medycznej, poprzedzonej dokładnym badaniem przedmiotowym powódki. Ponadto opinie te nie były ostatecznie kwestionowane przez żadną ze stron. Uwzględniając powyższe Sąd uznał opinię biegłego ortopedy A. W., opinię biegłego fizjoterapeuty A. Ł., opinię biegłego neurologa J. Z., opinię biegłego I. B. oraz opinię biegłego laryngologa i audiologa za pełnowartościowe źródła informacji specjalnych.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powódka T. Ś. dochodziła solidarnie od Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. oraz od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. ostatecznie kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 6 września 2013 roku do dnia zapłaty, kwoty 5.190 zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby obejmującej koszty opieki osób trzecich i koszty leczenia z ustawowymi odsetkami od dnia 6 września 2013 roku do

dnia zapłaty oraz kwoty 285 zł tytułem miesięcznej renty na zwiększone potrzeby płatnej od 10 grudnia 2010 roku i na przyszłość z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Dochodzone roszczenie miało wynikać z zawadzenia przez powódkę nogą o nierówność występującą na stopniach schodów stanowiących przejścia między blokami przy ulicy (...) znajdującego się we władaniu Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł., w wyniku czego powódka upadła na betonowy chodnik.

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) w Ł. nie kwestionowała zasady swojej odpowiedzialności podnosząc, że wypłacona powódce kwota zadośćuczynienia uwzględnia rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy, stopień natężenia cierpień fizycznych i psychicznych, pobyt w szpitalu i przebyte zabiegi i szereg innych jeszcze czynników. Pełnomocnik pozwanego zakwestionował rozmiar szkody doznanej przez powódkę w wyniku przedmiotowego wypadku wskazując, że w wyniku wypadku z dnia 26 września 2010 roku powódka nie mogła doznać wszystkich opisanych przez nią w pozwie urazów.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności wskazując, że wypłacone powódce zadośćuczynienie jest adekwatne w stosunku do poniesionych przez nią cierpień fizycznych i psychicznych wynikających z wypadku. Żądanie w zakresie zasądzenia skapitalizowanej renty oraz renty na przyszłość pozwany uznał za nieudowodnione. Nadto zakwestionował wysokość stawki 9,50 zł wskazując, że jest to stawka odnosząca się do osób zawodowo zajmujących się sprawowaniem opieki i tym samym powoduje nieuzasadniony wzrost kosztów opieki skoro te opiekę sprawowały osoby najbliższe a nie opiekunka czy pielęgniarka.

Żaden z pozwanych nie kwestionował złego stanu stopni przejścia, którym poruszała się powódka w dniu 26 września 2010 roku. Stan ten obrazują załączone do pozwu fotografie miejsca zdarzenia.

Podstawą odpowiedzialności pozwanych jest art. 415 k.c. w zw. z art. 444 § 1 i 2 w zw. z art. 445 § 1 k.c. Stosownie do przepisu art. 415 k.c. kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę zobowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami pozwalającymi na przyjęcie powyższej odpowiedzialności są: powstanie szkody, zdarzenie, z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy (czyn niedozwolony) oraz związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a szkodą, to jest szkoda ma być zwykłym następstwem takiego zdarzenia.

Odnosząc się do zarzutu pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. co do zakresu doznanej przez powódkę szkody Sąd skonfrontował go z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci opinii biegłych sądowych wydających opinię w niniejszej sprawie, z których wynika jednoznacznie jakich to urazów powódka doznała a jakich nie doznała w wyniku wypadku z dnia 26 września 2010 roku. Z opinii biegłych wynika zatem, iż powódka w wyniku wypadku z dnia 26 września 2010 roku powódka doznała odłamania drobnego fragmentu kości łódeczkowatej lewego nadgarstka, urazu głowy z krwawieniem podpajęczynówkowym, urazu twarzoczaszki z raną okolicy podbródkowej i złamaniem kości nosa, krwawienia z przewodów słuchowych zewnętrznych. Przebyty uraz głowy skutkowałam długotrwałymi zawrotami głowy pochodzenia ośrodkowego, zaś bezpośrednio po urazie w następstwie unieruchomienia i towarzyszących temu dolegliwości bólowych wystąpiły u powódki zaburzenia adaptacyjne. Z opinii biegłego sądowego z zakresu laryngologii i audiologii S. K. wynika także, że wskutek przedmiotowego zdarzenia nie doszło u powódki do pourazowego uszkodzenia ucha zewnętrznego, środkowego ani wewnętrznego.

Mając na uwadze powyższe Sądu uznał, że powódka w drodze opinii biegłych sądowych opiniujących w sprawie udowodniła, że w skutek zdarzenia z dnia 26 września 2010 roku doznała urazów i rodzaj tych urazów.

Wobec powyższego wątpliwości nie budziła również odpowiedzialność pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. skoro w tym okresie oba podmioty łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. W tym miejscu wskazać należy, że stosownie do treści przepisu art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie, w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w

umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela, chyba, że umówiono się inaczej (art. 824 § 1 k.c.). Stosownie do treści art. 824¹ § 1 k.c., o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody, a zatem wysokość odszkodowania powinna jednocześnie odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym skutkom zdarzenia, z którego wyniknęła szkoda.

Po stronie pozwanej wystąpił zatem przypadek „solidarności niewłaściwej”, obligującej obu pozwanych do zapłaty tej samej sumy pieniężnej, lecz z różnych tytułów (tzw. odpowiedzialność in solidum). Zgodnie z zasadami tej odpowiedzialności, uprawnionemu przysługuje prawo domagania się zapłaty tylko jednego zasądzzonego roszczenia, mimo kilku podmiotów zobowiązanych, zatem koniecznym było zastrzeżenie, w punkcie 1 sentencji wyroku, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego z obowiązku zapłaty zasądzonej na rzecz powódki kwoty.

Nie ulega wątpliwości, iż w następstwie przedmiotowego wypadku powódka poniosła szkodę na osobie, zarówno o charakterze majątkowym, jak i niemajątkowym.

Odnośnie wynagrodzenia szkody niemajątkowej (krzywdy), w myśl przepisu art. 445 § 1 k.c. w związku z art. 444 § 1 zd.1 k.c. w razie uszkodzenia ciała poszkodowanemu można przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zgodnie z treścią przepisu art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Przepis art. 445 k.c. stanowi z kolei, że w przypadkach przewidzianych w art. 444 k.c., Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę czyli szkodę niemajątkową, wyrażającą się w doznanym bólu, cierpieniu, ujemnych doznaniach psychicznych.

Sąd zawsze jest zobligowany badać okoliczności każdej konkretnej sprawy, a w szczególności cierpienia fizyczne i psychiczne poszkodowanego, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku, ale także trwałość obrażeń, prognozy na przyszłość, wiek poszkodowanego, skutki w zakresie życia osobistego oraz zawodowego, konieczność wyrzeczenia się określonych czynności życiowych, korzystania z pomocy innych osób, czy wreszcie stopień przyczynienia się poszkodowanego i winy sprawcy szkody (por. wyrok SN z dnia 9.11.2007 r., V CSK 245/07 i orzeczenia tam przywołane, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 21.02.2007 r., I ACa 1146/06). Charakter krzywdy co do zasady jest niemierzalny, zatem ścisłe określenie jej rozmiaru, a tym samym wysokości zadośćuczynienia, pozostawione zostało ocenie Sądu. Jedyną dyrektywą wprowadzoną przez ustawodawcę jest wymóg zasądzenia „sumy odpowiedniej”. Podkreślenia wymaga, iż owa zasada umiarkowanej wysokości zadośćuczynienia, czy też utrzymania go w rozsądnych granicach, ma charakter uzupełniający w stosunku do kwestii zasadniczej, jaką jest rozmiar szkody niemajątkowej. Wysokość zadośćuczynienia winna zatem uwzględniać rozmiar cierpień fizycznych w postaci bólu i innych dolegliwości oraz rozmiar cierpień psychicznych polegających na ujemnych, subiektywnych uczuciach przeżywanych, bądź w związku z cierpieniami fizycznymi, bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zwłaszcza trwałymi lub nieodwracalnymi. Podstawową funkcją zadośćuczynienia jest funkcja kompensacyjna. W judykaturze podkreśla się, iż zadośćuczynienie nie może stanowić wyłącznie wartości symbolicznej, ale winno stanowić odczuwalną wartość ekonomiczną niwelującą przynajmniej w części niekorzystne skutki zdarzenia, któremu uległ poszkodowany. W szczególności zasada umiarkowanej wysokości zadośćuczynienia nie może oznaczać przyzwolenia na lekceważenie takich bezcennych wartości, jak zdrowie, czy integralność cielesna, a okoliczności wpływające na określenie tej wysokości oraz kryteria ich oceny muszą być zawsze rozważane indywidualnie (por. wyrok SN z dnia 13.12.2007 r., I CSK 384/07; wyrok SN z dnia 2.02.2008 r., III KK 349/07; wyrok SN z dnia 29.05.2008 r., II CSK 78/08). W wyroku z dnia 28 czerwca 2005 roku (I CK 7/05, publ. LEX nr 153254), Sąd Najwyższy wskazał, iż „na rozmiar krzywdy, a w konsekwencji wysokość zadośćuczynienia, składają się cierpienia fizyczne i psychiczne, których rodzaj, natężenie i czas trwania należy każdorazowo określić w okolicznościach konkretnej sprawy. Mierzenie krzywdy wyłącznie stopniem uszczerbku na zdrowiu stanowiłoby niedopuszczalne

uproszczenie nie znajdujące oparcia w treści art. 445 § 1 k.c. Nadmienić też trzeba, że kwoty zadośćuczynienia zasądzane w innych sprawach mogą stanowić jedynie wskazówkę dla sądu rozpoznającego daną sprawę, natomiast w żadnym stopniu sadu tego nie wiążą.”. Podobne stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29.09.2004 r. (sygn. I CK 531/03, publ. LEX nr 137577), zgodnie z którym „zadośćuczynienie należne osobie pokrzywdzonej deliktem ma na celu złagodzenie doznanych cierpień fizycznych i moralnych. Wysokość zadośćuczynienia musi zatem pozostawać w zależności od intensywności tych cierpień, czasu ich trwania, ujemnych skutków zdrowotnych, jakie osoba poszkodowana będzie zmuszona znosić w przyszłości.”

Ustalając wysokość adekwatnego zadośćuczynienia, Sąd kierował się powyższymi kryteriami. Sąd wziął pod uwagę rodzaj i zakres doznanych przez powódkę urazów, fakt iż wskutek wypadku powódka doznała uszczerbku na zdrowiu jedynie z punktu widzenia laryngologicznego i że jest to uszczerbek o charakterze długotrwałym, nie zaś trwałym, i wynosi 7 %, zakres cierpień fizycznych i psychicznych powódki związanych z wypadkiem oraz czas ich trwania, proces leczenia w tym potrzebę hospitalizacji i jej czas, obiektywną potrzebę stosowania leków przeciwbólowych, potrzebę noszenia opatrunku gipsowego i jego czasookres, unieruchomienie powódki po wypadku w łóżku i czas jego trwania, obiektywną potrzebę opieki ze strony osób trzecich i jej czasookres, rokowania na przyszłość, fakt iż w chwili obecnej u powódki nie występują zaburzenia adaptacyjne związane z wypadkiem, fakt, iż powódka do chwili obecnej odczuwa lęki gdy musi przejść po schodach i że w przypadku braku barierki przy schodach nie wejdzie ani nie zejdzie po takich schodach. Sąd miał na uwadze również wiek powódki w chwili wypadku.

Po uwzględnieniu wszystkich powyższych okoliczności Sąd doszedł do przekonania, iż odpowiednim do rozmiaru doznanej krzywdy oraz uzyskanego zadośćuczynienia od pozwanego ubezpieczyciela, będzie dalsze zadośćuczynienie w wysokości 10.000 zł i taką też kwotę zasądził od pozwanych na rzecz powódki oddalając powództwo w pozostałej części jako nieudowodnione jednocześnie zastrzegając, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalania drugiego z obowiązku zapłaty. (punkt 1 a i 3 sentencji wyroku)

Niniejszym pozwem powódka T. Ś. dochodziła również kwoty łącznie 5.190 zł tytułem renty na zwiększone potrzeby obejmującej koszty leczenia i opieki w okresie od dnia 27 września 2010 roku do dnia 9 grudnia 2010 roku oraz kwoty po 285 zł tytułem miesięcznej renty na zwiększone potrzeby płatnej od dnia 10 grudnia 2010 roku i na przyszłość.

Podstawę dochodzonego roszczenia stanowi art. 444 § 1 i 2 k.c. zgodnie, z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowany może domagać się kompensaty wszelkich kosztów, wywołanych tym stanem. Obowiązek kompensaty kosztów obejmuje wszelkie koszty wywołane uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, a więc wszystkie niezbędne i celowe wydatki, bez względu na to, czy podjęte działania przyniosły poprawę zdrowia (por. wyrok SN z dnia 9 stycznia 2008 r., II CSK 425/07, Mon. Praw. 2008, nr 3, s. 116). W szczególności będą to koszty leczenia, a więc wydatki związane z postawieniem diagnozy, terapią i rehabilitacją poszkodowanego (Olejniczak A., komentarz do art. 444 k.c. [w:] Kidyba A. (red.), Gawlik Z., Janiak A., Koziół G., Olejniczak A., Pyrzyńska A., Sokołowski T., Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania - część ogólna., LEX, 2014). Poszkodowany może żądać również odpowiedniej renty, jeżeli utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość (art. 444 § 2 k.c.). Podkreślić trzeba, że zgodnie z przyjętą wykładnią przepisu art. 444 § 2 k.c., prawo poszkodowanego do ekwiwalentu z tytułu zwiększonych potrzeb, polegających na konieczności korzystania z opieki osoby trzeciej nie jest uzależnione od wykazania, iż poszkodowany efektywnie wydał odpowiednie koszty z tytułu opieki. Bez znaczenia pozostaje również okoliczność, że pomoc była powodowi świadczona przez członków rodziny (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 1977 roku, I CR 143/77). Szkodą jest już bowiem konieczność zapewnienia opieki, natomiast zapewnienie sobie przez poszkodowanego taniej lub nawet nieodpłatnej opieki nie zmniejsza szkody. Zaprezentowane stanowisko jest zgodne z ogólnymi zasadami szacowania odszkodowania i naprawienia szkody.

Na kwotę zasądzoną tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby składają się koszty opieki osób trzecich.

Powódka udowodniła, że na skutek czynu niedozwolonego poniosła szkodę polegającą na potrzebie korzystania z opieki osoby trzeciej. Rozmiar niezbędnej opieki został określony przez biegłego ortopedę, fizjoterapeutę i psychiatrę.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że po wypadku z powodu doznanego uszczerbku psychiatrycznego powódka wymagała opieki w wymiarze większym niż w przypadku uszczerbku natury ortopedycznej i fizjoterapeutycznej. Uwzględniając zatem tę okoliczność wskazać należy iż powódka na skutek przedmiotowego wypadku z psychiatrycznego punktu widzenia wymagała pomocy osób trzecich w okresie dwóch pierwszych miesięcy po wypadku w wymiarze 5 godzin dziennie a następnie w wymiarze 3 godzin dziennie.

Ustalając wysokość stawki za godzinę opieki pomocniczo należy wspierać stawkami usług opiekuńczych stosowanych przez ośrodki opieki społecznej. Zabieg ten jest uprawniony w świetle art. 322 k.p.c. Powódka dochodziła zwrotu kosztów opieki w oparciu o stawkę 9,50 zł. na podstawie stawek stosowanych przez (...) Komitet Pomocy (...). Pozwani nie kwestionowali istnienia takiej stawki przy czym pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. podnosił że ona nie powinna być w sprawie zastosowana gdyż powódka nie korzystała z fachowej opieki.

W tej sytuacji Sąd przyjął, iż koszty opieki osób trzecich w tym okresie wyniosły łącznie 3.249 zł [(60 dni x 5 godzin x 9,50 zł = 2.850 zł) + (14 dni x 3 godziny x 9,50 zł = 399 zł)].

Na kwotę zasądzoną tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby składają się także koszty zakupu leków. Łączny zatem uzasadniony koszt leków wynosił 180 zł (30 zł +30 zł +30 zł) + (6x15 miesięcy).

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanych na rzecz powódki tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby w okresie od 27 września 2010 roku do dnia 9 grudnia 2010 roku kwotę 3.429 zł i oddalił powództwo w pozostałej części jako nieudowodnione jednocześnie zastrzegając, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalania drugiego z obowiązku zapłaty. (punkt 1 b i 3 sentencji wyroku).

Niniejszym pozwem powódka T. Ś. dochodziła również kwoty po 285 zł tytułem miesięcznej renty na zwiększone potrzeby płatnej od dnia 10 grudnia 2010 roku i na przyszłość.

Mając na uwadze wnioski wynikające z opinii biegłego z zakresu fizjoterapii, z której wynika mianowicie iż powódka wymaga pomocy w wybranych czynnościach dnia codziennego w wymiarze około 1 godziny dziennie Sąd zasądził od pozwanych na rzecz powódki tytułem renty na zwiększone potrzeby kwoty po 285 zł. miesięcznie płatnej od dnia 10 grudnia 2010 roku i na przyszłość płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. jednocześnie zastrzegając, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalania drugiego z obowiązku zapłaty. (punkt 1 c sentencji wyroku)

W przedmiotowej sprawie Sąd orzekł o odsetkach od kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz o odsetkach od kwoty 3.429 zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego powódka pismem z dnia 5 sierpnia 2013 roku zgłosiła szkodę pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. wzywając ją do zapłaty stosownych kwot tytułem zadośćuczynienia i renty wyznaczając jej 7 dniowy termin na spełnienie świadczenia. Termin ten miał zacząć biec od dnia doręczenia wezwania. Strona powodowa nie przedstawiła dowodu doręczenia powyższego wezwania pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej jednakże Spółdzielnia ta musiała je otrzymać najpóźniej w dniu 9 sierpnia 2013 roku skoro z tej daty pochodzi jej pismo do strony powodowej informujące o przesłaniu zgłoszenia szkody do pozwanego ubezpieczyciela (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł.. Z ustalonego stanu faktycznego wynika także że w dniu 14 października 2013 roku pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. wydała decyzję w przedmiocie zgłoszonych roszczeń.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził odsetki od kwoty 10.000 zł przyznanej tytułem zadośćuczynienia oraz od kwoty 3.429 zł przyznanej tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. od dnia następującego pod dniem wydania przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w Ł. decyzji ustalającej wysokość świadczenia przyznanego powódce to jest od dnia 15 października 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetki ustawowe za opóźnienie począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, oddalając żądanie w zakresie odsetek w pozostałej części (punkt 1 a i 1b sentencji wyroku)

Natomiast odsetki od kwoty 10.000 zł przyznanej tytułem zadośćuczynienia oraz od kwoty 3.429 zł przyznanej tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby od należne od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. Sąd zasądził zgodnie z żądaniem to jest od dnia 6 września 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetki ustawowe za opóźnienie począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. (punkt 1 a, 1 b i 2 sentencji wyroku).

O kosztach procesu w punkcie 4 sentencji wyroku Sąd orzekł w oparciu o art. 100 k.p.c. Zgodnie z treścią tego artykułu, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W niniejszej sprawie zastosować należało zasadę stosunkowego rozdzielania kosztów.

Biorąc pod uwagę udział w jakim każda ze stron powinna ponieść koszty procesu Sąd zasądził od pozwanych na rzecz powódki kwotę 4.372,77 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w części.

W toku procesu Skarb Państwa wydatkował tymczasowo ze swoich funduszy łącznie kwotę 3311,66 zł , w tym z tytułu wynagrodzenia biegłych, oraz tytułem opłaty sądowej od pozwu. Uwzględniając stopień przegranej Sąd nakazał pobrać od pozwanych soli ranie kwotę 2. 997,04 zł.

Sąd nie obciążył powódki obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych od oddalonej części powództwa na podstawie art. 113 ust 4 u.k.s.c.